

ПОРЯДОК ДЕННИЙ
чергового засідання Комітету Верховної Ради України
з питань інтеграції України до Європейського Союзу
7 квітня 2026 р.
9:30

II. Законопроекти, що належать до пріоритетних сфер адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, регулюються нормами і принципами СОТ та стосуються зобов'язань України в рамках Ради Європи та Угоди про асоціацію:

1. Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо етики народних депутатів України (8327 від 30.12.2022, н. д. В. Подгорна та інші);
2. Проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України та Закону України “Про банки і банківську діяльність” щодо впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та оподаткування таких доходів (15111 від 30.03.2026, Кабінет Міністрів України);
3. Проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій електронної торгівлі податком на додану вартість (15112 від 30.03.2026, Кабінет Міністрів України).

IV. Законопроекти, що регулюються національним законодавством країн-членів ЄС, не стосуються зобов'язань України в рамках Ради Європи:

1. Проект Закону про внесення змін до пункту 16-1 підрозділу 10 розділу ХХ “Перехідні положення” Податкового кодексу України щодо справляння військового збору (15110 від 30.03.2026, Кабінет Міністрів України).

ВИСНОВОК

щодо проєкту Закону України про внесення змін до Податкового кодексу України та Закону України "Про банки і банківську діяльність" щодо впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та оподаткування таких доходів

(реєстр. № 15111 від 30.03.2026 р., Кабінет Міністрів України)¹

1. Загальна характеристика законопроєкту.

Метою законопроєкту є забезпечення запровадження в Україні міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та з метою гармонізації національного податкового законодавства з положеннями Директиви Ради (ЄС) 2021/514 від 22 березня 2021 року про внесення змін до Директиви 2011/16/ЄС про адміністративну співпрацю у сфері оподаткування.

2. Належність законопроєкту за предметом правового регулювання до міжнародно-правових зобов'язань України в сфері європейської інтеграції та сфери дії права Європейського Союзу.

Законопроєкт за предметом правового регулювання охоплюється положеннями Глави 4 «Оподаткування» Розділу IV «Торгівля та питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).

Правовідносини, які є предметом правового регулювання законопроєкту, охоплюються:

Директивою 2011/16/ЄС Ради від 15 лютого 2011 року про адміністративну співпрацю у сфері оподаткування та про скасування Директиви 77/799/ЄЕС;

Директивою Ради (ЄС) 2021/514 від 22 березня 2021 року про внесення змін до Директиви 2011/16/ЄС про адміністративну співпрацю у сфері оподаткування (далі – Директива DAC 7).

3. Відповідність законопроєкту міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції та праву ЄС.

Законопроєкт передбачає внесення змін до Податкового кодексу України, спрямованих на впровадження міжнародного автоматичного обміну

¹ Комітет розглянув проєкт Закону на своєму засіданні 7 квітня 2026 року (протокол № 256) відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України.

інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи. Нова стаття 347 встановлює чіткі правила для операторів цифрових платформ щодо ідентифікації підзвітних продавців та подання звітності до податкових органів.

В рамках законопроекту запроваджуються ключові поняття, такі як "платформа", "оператор платформи", "підзвітний продавець" та "винагорода" відповідно до Модельних правил ОЕСР та Директиви DAC7. Визначено перелік видів діяльності, які підлягають звітності, включаючи оренду нерухомості, надання особистих послуг, продаж товарів та оренду транспортних засобів.

Для фізичних осіб, які отримують доходи через цифрові платформи, запроваджується спеціальний пільговий режим оподаткування за ставкою 5%. Ця пільга поширюється на резидентів України віком від 18 років, обмеження річного доходу приблизно до 7,2 мільйонів гривень, а також заборона на використання найманої праці та продаж підакцизних товарів.

Оператори цифрових платформ зобов'язані виступати податковими агентами для таких продавців, що передбачає нарахування, утримання та перерахування податків до бюджету. Державна податкова служба отримує доступ до інформації про операції за спеціальними рахунками продавців, що дозволить ефективніше контролювати дотримання податкового законодавства.

Законопроектом передбачено, що Державній податковій службі України заборонено надавати інформацію щодо підзвітних продавців, зокрема отриману від компетентних органів іноземних держав, іншим особам, у тому числі правоохоронним чи іншим державним органам, органам місцевого самоврядування, юридичним та фізичним особам, окрім випадків надання такої інформації відповідно до вимог чинного міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей. ДПС здійснює збір інформації від підзвітних операторів платформ, зберігання, захист такої інформації та передачу відомостей до компетентного органу іноземної юрисдикції.

Згідно із статтею 350 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони Сторони визнають і зобов'язуються застосувати принципи належного управління у сфері оподаткування, зокрема принципи прозорості, обміну інформацією та добросовісної податкової конкуренції, яких дотримуються держави-члени на рівні ЄС. Із цією метою без упередженості щодо компетенції ЄС та держав-членів Сторони покращують міжнародне співробітництво у сфері оподаткування, сприяють збору законних податкових надходжень та розвивають заходи ефективної імплементації вищезазначених принципів.

З метою забезпечення належного оподаткування доходів, отриманих через цифрові платформи, а також посилення податкової прозорості у межах цифрової економіки, Європейський Союз прийняв Директиву Ради (ЄС) 2021/514 від 22 березня 2021 року, якою внесено зміни до Директиви 2011/16/ЄС щодо адміністративної співпраці у сфері оподаткування (далі – Директива DAC 7). Цей

документ встановлює єдині правила щодо обов'язкового збору, звітування та автоматичного обміну податковою інформацією про осіб, які здійснюють діяльність через цифрові платформи.

Директива DAC 7 у пункті 16 Преамбули прямо посилається на Модельні правила звітності операторів платформ, підготовлені Організацією економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР), як найбільш загальний стандарт підготовки електронної звітності для платформ. Багатостороння угода компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information on Income Derived Through Digital Platforms - DPI MCAA) є міжнародним багатостороннім договором, розробленим ОЕСР.

Його основна мета полягає в забезпеченні автоматичного щорічного обміну податковою інформацією між податковими адміністраціями країн-учасниць щодо доходів, отриманих продавцями через цифрові платформи (такі як маркетплейси, платформи для оренди житла, послуг таксі, фриланс-послуг тощо).

DPI MCAA є ключовим інструментом для імплементації Модельних правил ОЕСР щодо звітності операторів цифрових платформ (OECD Model Rules for Reporting by Platform Operators). Модельні правила ОЕСР визначають, яку інформацію оператори платформ повинні збирати (наприклад, ідентифікаційні дані продавців, суми отриманих доходів, кількість транзакцій тощо). DPI MCAA, у свою чергу, надає правову основу для автоматичного та стандартизованого обміну цією інформацією між податковими органами різних країн.

Таким чином, країни-члени ЄС, а також інші держави, що приєднуються до автоматичного обміну, мають можливість діяти в межах уніфікованої системи, яка дозволяє забезпечити податкову справедливість у транснаціональному середовищі.

Положення законопроекту, в цілому, узгоджуються з положеннями Директиви DAC7, зокрема це стосується визначення ключових понять, обов'язків операторів платформ, автоматичного обміну інформацією, захисту персональних даних, міжнародного обміну інформацією тощо.

Водночас законопроектом передбачається, що «Податковий агент — кваліфікований оператор платформи у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, подає в електронній формі податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (розрахованого, наданого, сплаченого) на користь фізичних осіб — підзвітних продавців, і сум утриманого з них податку.

Податковий агент у строки, визначені цим Кодексом для місячного податкового періоду, сплачує (перераховує) до відповідного бюджету за місцем обліку оператора платформи в контролюючому органі загальну суму податку, нарахованого (утриманого) із суми доходу фізичної особи — підзвітного продавця від здійснення звітної діяльності за відповідний податковий (звітний) місяць».

Відповідно до пункту 8 Преамбули Директиви DAC 7 «враховуючи, що більшість доходів або оподатковуваних сум продавців на цифрових платформах

перетікають через кордон, звітність щодо інформації, пов'язаної з відповідною діяльністю, принесла б додаткові позитивні результати, якби ця інформація також була передана державам-членам, які мали б право оподатковувати зароблений дохід. Зокрема, автоматичний обмін інформацією між податковими органами має вирішальне значення для того, щоб надати цим податковим органам необхідну інформацію, яка дозволить їм правильно оцінювати належні податки на дохід та податок на додану вартість (ПДВ)».

Відповідно до пункту 9 Преамбули цієї ж Директиви, визнаючи труднощі у виявленні оподатковуваних подій, що відбуваються під час здійснення комерційної діяльності, що здійснюється через цифрові платформи, а також враховуючи додаткове адміністративне навантаження, з яким податкові адміністрації зіткнуться в таких випадках, необхідно покласти зобов'язання щодо звітності на операторів платформ. Оператори платформ мають кращі можливості для збору та перевірки необхідної інформації про всіх продавців, які працюють на певній цифровій платформі та використовують її.

Відповідно до пункту 12 Преамбули вищенаведеної Директиви звітування про доходи, отримані в результаті такої діяльності, повинно надавати податковим адміністраціям вичерпну інформацію, необхідну для правильної оцінки належного податку на дохід.

Враховуючи вищенаведене, вказана Директива не передбачає, що оператор цифрової платформи є податковим агентом, на якого лягає тягар нарахування, утримання та сплати відповідного податку. Натомість, оператор цифрової платформи має звітувати відповідному податковому органу про доходи, отримані відповідною особою-продавцем в результаті її ж комерційної діяльності на базі такої цифрової платформи, а вже податковий орган має на підставі цієї поданої оператором цифрової платформи інформації визначати суму податкових зобов'язань для особи-продавця, яка здійснює свою комерційну діяльність на базі цифрової платформи.

4. Висновок Комітету з питань інтеграції України до Європейського Союзу.

Положення законопроекту **не суперечать** міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції.

ВИСНОВОК

щодо проєкту Закону України про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій електронної торгівлі податком на додану вартість

(15112 від 30.03.2026, Кабінет Міністрів України)¹

1. Загальна характеристика законопроєкту.

Проєкт закону розроблений з метою удосконалення оподаткування операцій електронної торгівлі та окремих питань адміністрування податку на додану вартість та гармонізації національного податкового законодавства з правом Європейського Союзу. Так законопроєкт спрямовано на узгодження норм податкового законодавства України з положеннями Директиви Ради (ЄС) 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість, Директиви Ради 2006/79/ЄС від 05 жовтня 2006 року про звільнення від податків на імпорт малих партій некомерційних товарів з третіх країн.

2. Належність законопроєкту за предметом правового регулювання до міжнародно-правових зобов'язань України в сфері європейської інтеграції та сфери дії права Європейського Союзу.

Предмет правового регулювання законопроєкту охоплюється положеннями Глави 4 «Оподаткування» Розділу V «Економічне та галузеве співробітництво» та Глави 2 «Загальні та прикінцеві положення» Розділу VII «Інституційні, загальні та прикінцеві положення» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).

Правовідносини, які є предметом правового регулювання законопроєкту, в Європейському Союзі регулюються:

- Директивою Ради ЄС № 2006/112/ЄС від 28.11.2006 року про спільну систему податку на додану вартість (далі – Директива 2006/112);
- Директивою Ради 2006/79/ЄС від 05 жовтня 2006 року про звільнення від податків на імпорт малих партій некомерційних товарів з третіх країн (далі – Директива 2006/79/ЄС).

3. Відповідність законопроєкту міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції та праву ЄС.

¹ Комітет розглянув проєкт Закону на своєму засіданні 7 березня 2026 року (протокол №256) відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України.

Додаток XXVIII до Глави 4 «Оподаткування» розділу V «Економічне і галузеве співробітництво» Угоди про асоціацію передбачає, що Україна зобов'язується поступово наблизити своє законодавство до законодавства ЄС щодо застосування Директиви 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість протягом 5 років з дати набрання чинності цією Угодою, за винятком статей 5-8, 20, 33, 40-42, 79, 100-101, 123-130, 140-142, 145, 146 (1 («В»)), 147, 155, 164-166, 170-171, 175, 203, 205, 209, 210, 212, 219, 238-240, 245, 254, 258, 274-280, 293-294, 370-395, 396-400, 402-410, 411-413 (положення, що застосовуються до держав-членів ЄС); статей 281-294, 295-305, 306-325, 326-332, 333-343, 348-349, 358-369 (щодо спеціальних податкових режимів).

Директива 2006/112/ЄС встановлює спільну систему податку на додану вартість у Європейському Союзі та визначає перелік оподатковуваних операцій, правила визначення місця постачання, момент виникнення податкових зобов'язань, базу оподаткування, порядок застосування ставок і звільнень, а також обов'язки платників податку щодо обліку, звітності та сплати, право на податковий кредит при веденні господарської діяльності.

В частині регулювання дистанційних продажів Директива 2006/112/ЄС охоплює постачання товарів, що транспортуються постачальником кінцевим споживачам, із визначенням місця постачання за місцем завершення транспортування. Для таких операцій передбачено спеціальні схеми, які дозволяють декларувати і сплачувати ПДВ через одну державу-член (державу ідентифікації) незалежно від держав споживання. У разі застосування спеціальної схеми для імпортованих товарів податкове зобов'язання виникає на етапі продажу, а імпорт може звільнитися від ПДВ за умови дотримання встановлених вимог. За відсутності застосування спеціальних схем оподаткування здійснюється за загальними правилами, включаючи сплату податку при імпорті. Директива також передбачає обов'язки щодо ведення обліку та можливість покладення функцій платника податку на електронні платформи у визначених випадках.

Директива Ради 2006/79/ЄС встановлює правила звільнення від податку на додану вартість імпорту малих партій товарів некомерційного характеру. Директива визначає, що звільнення застосовується до товарів, які надсилаються безоплатно, мають випадковий характер та призначені для особистого або сімейного використання отримувача без ознак комерційної діяльності. Норми Директиви передбачають вартісні пороги, в межах яких імпорт таких товарів звільняється від ПДВ, а також встановлюють обмеження щодо окремих категорій товарів, зокрема алкоголю, тютюнових виробів, парфумів і кави, для яких визначено спеціальні кількісні межі або виключення із звільнення.

Законопроектом передбачається звільнення від оподаткування податком на додану вартість із ввезення на митну територію України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 45 євро, для одного одержувача – фізичної особи в одній депеші від одного відправника – фізичної особи у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника – фізичної особи у міжнародних експрес-

відправленнях за умови, що такі товари надсилаються відправником одержувачу без будь-якої оплати, призначаються для особистого чи сімейного використання одержувачем, їх характеристики, кількість та регулярність ввезення не вказують на те, що вони ввозяться з будь-якою комерційною метою.

Проект Закону передбачає запровадження спеціального режиму оподаткування ПДВ для операцій дистанційного продажу товарів, що імпортуються на митну територію України, із використанням електронних інтерфейсів. Запроваджується нова категорія платників податку — особи, які здійснюють діяльність за правилами дистанційного продажу, до яких прямо віднесено підприємства електронних інтерфейсів та їх посередників.

Проектом передбачається включення до об'єкта оподаткування операцій з постачання товарів, ввезених у межах дистанційного продажу, з одночасним встановленням спеціального правила визначення місця постачання як місця завершення транспортування товару кінцевому споживачу. Датою виникнення податкових зобов'язань визначається дата отримання коштів підприємством електронного інтерфейсу.

Додатково встановлюється спрощений режим адміністрування, який передбачає відсутність права на податковий кредит за такими операціями та звільнення від обов'язку складання податкових накладних. Нерезиденти, які здійснюють виключно дистанційні продажі, виводяться з загального порядку подання податкової звітності. Також вводяться спеціальні правила визначення валютного курсу та обов'язок ведення обліку операцій електронними платформами.

Законопроект пропонується, що терміни «підприємство електронного інтерфейсу», «посередник підприємства електронного інтерфейсу» вживаються у значенні, визначеному Митним кодексом України. Приналежність «підприємств електронного інтерфейсу» та «посередників підприємств електронного інтерфейсу» до категорії «осіб, що здійснюють діяльність із дистанційного продажу товарів» в цілому не суперечить Директиві 2006/112, водночас законопроект не містить положень, які б вносили відповідні зміни у Митний кодекс. Директива 2006/79 та Директива 2006/112 (для цілей секції щодо спеціальної схеми дистанційних продажів товарів) містять низку визначень таких як «малі посилки некомерційного характеру», «посередник», «державачлен ідентифікації», «державачлен споживання», «дистанційні продажі товарів», які не знайшли свого відображення у законопроекті. Також положення Глави 6 «Спеціальні схеми для оподатковуваних осіб, що надають послуги неоподатковуваним особам, які здійснюють дистанційні продажі товарів та певні внутрішні постачання товарів» Директиви 2006/112 щодо особливостей застосування спеціальної схеми оподаткування імплементовано частково, зокрема це стосується правил дистанційного продажу товарів, застосування валютних курсів тощо.

4. Висновок Комітету з питань інтеграції України до Європейського Союзу.

Положення проекту закону в цілому **не суперечать** міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції, водночас лише **частково** імплементують норми Директиви 2006/112.

ВИСНОВОК

щодо проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення виконавчого провадження через цифровізацію» (реєстр. № 14005 від 04.09.2025 р., Мотовиловець А. В., Кравчук Є. М. та інші) (друге читання)¹

1. Загальна характеристика законопроєкту.

У пояснювальній записці до проєкту закону зазначено, що його метою є забезпечення виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) шляхом цифровізації деяких етапів виконавчого провадження, оптимізації його стадій та строків вчинення виконавчих дій.

Відповідні зміни вносяться до законів України «Про дорожній рух», «Про нотаріат», «Про банки і банківську діяльність», «Про депозитарну систему України», «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», «Про виконавче провадження», «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про виконавче провадження».

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 3 квітня 2026 року (протокол № 216) поправки і пропозиції, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проєкту закону № 14005, та підготував до другого читання порівняльну таблицю до законопроєкту.

Розглянувши законопроєкт, підготовлений до другого читання, Комітет з питань правової політики вирішив рекомендувати Верховній Раді України проєкт Закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення виконавчого провадження через цифровізацію (реєстр. № 14005) прийняти в другому читанні та в цілому у редакції, запропонованій Комітетом.

2. Належність законопроєкту за предметом правового регулювання до міжнародно-правових зобов'язань України в сфері європейської інтеграції та сфери дії права Європейського Союзу.

Положення законопроєкту спрямовані на врегулювання правовідносин у сфері виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб).

¹ Проєкт Закону визнано таким, що спрямований на виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Комітет розглянув проєкт Закону на своєму засіданні 7 квітня 2026 року (протокол № 256).

Насамперед, слід зазначити, що право ЄС не містить норм, якими встановлюються особливості здійснення примусового виконання судових рішень та рішень інших органів.

Проте питання вдосконалення механізму виконавчого провадження, зокрема шляхом його цифровізації, охоплюється зобов'язаннями України в рамках європейської інтеграції, які випливають зі змісту наступних документів:

1) *Дорожня карта з питань верховенства права, схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 року № 475-р «Деякі питання забезпечення переговорного процесу про вступ України до Європейського Союзу за кластером 1 «Основи процесу вступу до ЄС» (далі - Дорожня карта з питань верховенства права);*

2) *План України для Ukraine Facility (Імплементативне рішення Ради 2024/1447 про затвердження оцінки Плану України; Регламент (ЄС) 2024/792 від 29 лютого 2024 року);*

3) *Звіт Європейської комісії щодо України від 4 листопада 2025 року в рамках Пакету щодо розширення.*

З огляду на те, що право на справедливий суд включає також право на виконання рішення суду, під час аналізу проєкту закону було також враховано відповідні положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та релевантну практику Європейського суду з прав людини та аналогічні норми Хартії основоположних прав Європейського Союзу. Необхідно додати, що в цій частині положення законопроекту також підпадають під сферу дії Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).

3. Відповідність законопроекту міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції та праву ЄС.

А. Щодо зобов'язань України у сфері європейської інтеграції про забезпечення права на справедливий суд та стосовно проведення цифровізації виконавчого провадження

У статті 2 **Договору про Європейський Союз** вказано, що Союз засновано на цінностях поваги до людської гідності, свободи, демократії, рівності, *верховенства права та поваги до прав людини*, зокрема осіб, що належать до меншин. Ці цінності є спільними для всіх держав-членів у суспільстві, де панує плюралізм, недискримінація, толерантність, *правосуддя*, солідарність та рівність жінок і чоловіків.

Згідно із статтею 47 Розділу VI «Правосуддя» **Хартії основоположних прав Європейського Союзу** кожен має право на справедливий та відкритий розгляд його справи протягом розумного строку незалежним та неупередженим судом, попередньо створеним згідно з законом.

Відповідно до статті 2 Розділу I «Загальні принципи» **Угоди про асоціацію** повага до демократичних принципів, *прав людини та основоположних свобод*, як визначено, зокрема, у відповідних документах щодо захисту прав людини,

серед яких Конвенція Ради Європи про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також повага до *принципу верховенства права* повинні формувати основу внутрішньої та зовнішньої політики Сторін і є основними елементами цієї Угоди.

Статтею 14 Розділу III «Юстиція, свобода та безпека» **Угоди про асоціацію** передбачено, що в рамках співробітництва у сфері юстиції, свободи та безпеки Сторони надають особливого значення утвердженню *верховенства права* та *укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема*. Співробітництво буде спрямоване, зокрема, на *зміцнення судової влади, підвищення її ефективності, гарантування її незалежності та неупередженості та боротьбу з корупцією*. Співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки буде відбуватися на основі принципу поваги до прав людини та основоположних свобод.

У **Звіті щодо України від 4 листопада 2025 року в рамках Пакету щодо розширення** Єврокомісія, оцінюючи прогрес України в рамках переговорного Розділу 23 «Судова влада та основоположні права», зазначила, що Україні необхідно *прийняти додаткові законодавчі акти щодо поліпшення виконання судових рішень, пов'язаних з грошовими та негрошовими зобов'язаннями, щодо цифровізації виконавчих проваджень, а також створити систему збору даних про виконання рішень*.

Одним із стратегічних результатів **Дорожньої карти з питань верховенства права** є удосконалення механізму примусового виконання судових рішень та рішень інших органів, у тому числі через оптимізацію функціонування органів та осіб, які здійснюють примусове виконання рішень; поступову цифровізацію виконавчого провадження; перегляд або скасування необґрунтованих мораторіїв на примусове виконання судових рішень.

З метою досягнення цієї стратегічної цілі **Дорожньою картою** передбачено реалізацію такого заходу як *розроблення та прийняття законодавства, спрямованого на вдосконалення виконання судових рішень щодо грошових та негрошових зобов'язань та цифровізації* (захід 1, стратегічний результат 1, підрозділ (б) виконання судових рішень, Розділ 1.6. Інші інституції/компоненти сектору правосуддя, Глава I. Правосуддя, строк виконання - II квартал 2025 р.).

План України (зі змінами), схвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2024 р. № 244-р, для **Ukraine Facility**, заснованого Регламентом (ЄС) 2024/792 від 29 лютого 2024 року, містить крок 3.8., що передбачає *набрання чинності законом щодо виконання судових рішень щодо майнових та немайнових зобов'язань та подальшої цифровізації виконавчого провадження* (строк виконання - 2 квартал 2025 року).

Крім того, вважаємо за необхідне зазначити про релевантні зобов'язання України в рамках Ради Європи.

Згідно із пунктом 1 статті 6 «Право на справедливий суд» **Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод** кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір

щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Відповідно до **практики Європейського суду з прав людини** право на виконання рішень, винесених судом, є невід'ємною частиною «права на суд» (*Scordino v. Italy* (№ 1) [ВП], 2006, § 196; *Hornsby v. Greece*, 1997, § 40).

Ефективний захист учасника судового провадження й відновлення справедливості передбачає зобов'язання адміністративних органів влади виконувати рішення (*Hornsby v. Greece*), 1997, § 41; *Kyrtatos v. Greece*, 2003, §§ 31-32; і щодо рішень конституційного суду, див., *mutatis mutandis*, *Xero Flor w Polsce sp. z o.o. v. Poland*, 2021, §§ 282-283).

В. Щодо пропозицій та зауважень до законопроекту

Проектом закону № 14005 в остаточній редакції, запропонованій головним комітетом, пропонується внести до частини другої статті 8 Закону України «Про виконавче провадження» зміни, які, зокрема, передбачають, що *Автоматизована система виконавчого провадження забезпечує отримання виконавцями інформації про боржників, їхнє майно, доходи та кошти (у тому числі електронні гроші), у тому числі конфіденційної інформації, з державних електронних баз даних і реєстрів, а також з інших автоматизованих інформаційних систем.*

Подібні положення закріплені в чинній частині п'ятій статті 18 Закону України «Про виконавче провадження».

У статті 16 **Договору про функціонування ЄС** вказано, що кожен має право на захист своїх персональних даних.

Статтею 8 **Хартії основоположних прав Європейського Союзу** передбачено, що кожен має право на захист персональних даних, що його стосуються. Такі дані повинні оброблятися виключно для визначених цілей та на підставі згоди зацікавленої особи або на іншій правомірній підставі, встановленій у законодавстві. Кожен має право доступу до зібраних про нього даних та право виправляти помилки в них.

Відповідно до статті 5 **Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних)** до принципів опрацювання персональних даних належать такі:

- **законність, правомірність і прозорість;**
- **цільове обмеження:** персональні дані необхідно збирати для визначених, чітких і законних цілей і в подальшому не опрацьовувати у спосіб, що є несумісним з такими цілями;
- **мінімізація даних:** персональні дані необхідно вважати достатніми і відповідними та обмежити їх мірою необхідності в них з огляду на цілі опрацювання;
- **точність;**

- **обмежене зберігання:** зберігати в формі, що дозволяє ідентифікацію суб'єктів даних не довше, ніж це є необхідним для цілей їхнього опрацювання; персональні дані можна зберігати протягом більш тривалих періодів, доки їх опрацьовують винятково для досягнення цілей суспільних інтересів, цілей наукового чи історичного дослідження або статистичних цілей.
- **цілісність і конфіденційність:** персональні дані необхідно опрацьовувати в спосіб, що забезпечує належну безпеку персональних даних, у тому числі, захист проти несанкціонованого чи незаконного опрацювання та проти ненавмисної втрати, знищення чи завдання шкоди, із застосуванням відповідних технічних і організаційних інструментів.

З огляду на зміст запропонованих змін, а також урахувавши те, що чинна редакція Закону «Про виконавче провадження» містить подібні положення, вважаємо за необхідне звернути увагу головного Комітету на потребу у вдосконаленні механізму надання виконавцям доступу до конфіденційної інформації про боржників з державних електронних баз даних і реєстрів, а також з інших автоматизованих інформаційних систем.

4. Висновок Комітету з питань інтеграції України до Європейського Союзу.

Проект закону **не суперечить** міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції.

ВИСНОВОК

щодо проєкту Закону України

«Про внесення змін до деяких законів України щодо імплементації норм європейського права з інтеграції енергетичних ринків, підвищення безпеки постачання та конкурентоспроможності у сфері енергетики»

(р.№ 12087-д від 27.06.2025, (2 читання), н.д. Жупанин А.В. та інші)¹

1. Загальна характеристика законопроєкту.

Як зазначено у Пояснювальній записці до законопроєкту, законопроєкт розроблено з метою:

- забезпечення відповідності національного законодавства нормам *acquis* Європейського Союзу;
- створення передумов для сполучення ринку електричної енергії України з ринками країн-членів ЄС;
- впровадження нових моделей балансування попиту, агрегації, механізмів участі громадських енергетичних об'єднань;
- сприяння підвищенню прозорості, недискримінаційності та ефективності функціонування ринку електричної енергії;
- удосконалення державної політики у сфері захисту вразливих споживачів.

2. Належність законопроєкту за предметом правового регулювання до міжнародно-правових зобов'язань України в сфері європейської інтеграції та сфери дії права Європейського Союзу.

Правовідносини, що належать до сфери правового регулювання проєкту Закону, регулюються:

- Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).
- Директивою 2019/944 Європейського Парламенту та Ради від 5 червня 2019 року про спільні правила внутрішнього ринку електроенергії та про внесення змін до Директиви 2012/27/ЄС.
- Регламентом 2019/943 Європейського Парламенту та Ради від 5 червня 2019 року про внутрішній ринок електроенергії.

¹ Комітет розглянув проєкт Закону на своєму засіданні 7 квітня 2026 року (протокол №256) відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України.

3. Відповідність законопроекту міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції та праву ЄС.

1) 15 грудня 2022 року Рада міністрів Енергетичного Співтовариства прийняла Рішення 2022/03/МС-EnC про включення певних асquis Європейського Союзу щодо ринку електроенергії в асquis Енергетичного Співтовариства разом із Процедурним актом 20221/01/МС-EnC про сприяння інтеграції регіонального енергетичного ринку в Енергетичному Співтоваристві. У результаті Договірні сторони зобов'язалися ввести в дію закони, нормативні та адміністративні положення, необхідні для виконання нових положень, визначених, зокрема, Директивою 2019/944 Європейського Парламенту та Ради від 5 червня 2019 року про спільні правила внутрішнього ринку електроенергії, Регламентом 2019/943 Європейського Парламенту та Ради від 5 червня 2019 року про внутрішній ринок електроенергії, Регламентом 2019/941 Європейського Парламенту та Ради від 5 червня 2019 року про готовність до ризиків в електроенергетичному секторі, Регламентом 2019/942 Європейського Парламенту та Ради від 5 червня 2019 року про заснування Агентства Європейського Союзу з питань співробітництва енергетичних регуляторів, Регламентом Комісії 2015/1222 від 24 липня 2015 року про встановлення керівних принципів щодо розподілу пропускнуої спроможності та управління перевантаженнями.

Імплементація положень зазначених документів, спрямовано на те, щоб зробити ринки придатними для того, щоб забезпечити повну ринкову інтеграцію Договірних сторін Енергетичного Співтовариства в єдиний європейський ринок електроенергії на основі принципу взаємності.

2) Законопроект передбачає, що «до побутових та малих непобутових споживачів не може застосовуватися плата за зміну електропостачальника». Такі положення законопроекту не суперечать положенням пункту 2 статті 12 Директиви 2019/944, який зазначає, що «держави-члени повинні забезпечити, щоб принаймні з побутових споживачів та малих підприємств не стягувалася жодна плата, пов'язана з переходом до іншого постачальника».

3) Законопроект передбачає наступне: «Оператор системи передачі щороку здійснює національну оцінку достатності ресурсів та розробляє звіт з оцінки достатності ресурсів для покриття прогнозованого попиту на електричну енергію та забезпечення необхідного резерву потужності (звіт з оцінки достатності ресурсів) з урахуванням вимог безпеки постачання електричної енергії. Національна оцінка достатності ресурсів повинна враховувати регіональні фактори та виконуватися відповідно до загальноєвропейської методології проведення європейської оцінки достатності ресурсів».

Такі положення законопроекту узгоджуються з вимогами положення частини 1 статті 23 Регламенту 2019/943, яке зазначає, що «європейська оцінка достатності ресурсів має виявляти проблеми щодо достатності ресурсів шляхом оцінки загальної достатності електроенергетичної системи для задоволення поточного та

прогнозованого попиту на електроенергію на рівні Союзу, на рівні держав-членів та на рівні окремих торгових зон, де це доречно».

4) Законопроект надає визначення щодо наступних термінів:

- «агрегація» - узгоджується та не суперечить визначенню цього терміну, який зазначений в п.18 частини 1 статті 2 Директиви 2019/944;

- «активний споживач» - узгоджується та не суперечить визначенню цього терміну, який зазначений в п.8 частини 1 статті 2 Директиви 2019/944;

- «балансуюча електрична енергія» - узгоджується та не суперечить визначенню цього терміну, який зазначений в п.11 статті 2 Регламенту 2019/943.

5) Законопроект передбачає розширення списку принципів функціонування ринку електричної енергії через вільне ціноутворення на основі попиту і пропозиції, а також запобігання діям, що перешкоджають формуванню цін на основі попиту і пропозиції. Таке положення законопроекту відповідає положенню п.22 Преамбули Регламенту 2019/943, яке зазначає, що «основні ринкові принципи повинні встановлювати, що ціни на електроенергію визначаються на основі попиту та пропозиції» та п.а) та б) статті 3 Регламенту 2019/943, які зазначають, що «ціни формуються на основі попиту та пропозиції»; «правила ринку повинні заохочувати вільне ціноутворення та уникати дій, які перешкоджають ціноутворенню на основі попиту та пропозиції».

6) Законопроект також пропонує здійснювати функціонування ринку електричної енергії по принципу «декарбонізації енергосистеми та економіки, в тому числі шляхом розвитку виробництва електричної енергії з відновлюваних джерел енергії та запровадження стимулів для підвищення енергоефективності», що відповідає п. 32 Преамбули Регламенту 2019/943, який зазначає, що «ефективна декарбонізація електроенергетичної системи шляхом інтеграції ринку вимагає систематичного скасування бар'єрів для транскордонної торгівлі, щоб подолати фрагментацію ринку та дозволити споживачам енергії в Союзі повною мірою скористатися перевагами інтегрованих ринків електроенергії та конкуренції» та п.f) статті 3 Регламенту 2019/943, який зазначає, що «правила ринку повинні сприяти декарбонізації електроенергетичної системи, а отже, і економіки, зокрема шляхом забезпечення інтеграції електроенергії з відновлюваних джерел енергії та шляхом стимулювання енергоефективності».

7) Законопроект також передбачає принцип функціонування ринку електричної енергії через «сприяння торгівлі в межах Енергетичного Співтовариства та Європейського Союзу, з урахуванням впливу регуляторних змін на функціонування ринків електричної енергії», що відповідає положенню пункту р) статті 3 Регламенту 2019/943, яке зазначає, що «правила ринку повинні сприяти торгівлі товарами по всьому Союзу, а регуляторні зміни повинні враховувати вплив як на короткострокові, так і на довгострокові форвардні та ф'ючерсні ринки та товари».

4. Висновок Комітету з питань інтеграції України до Європейського Союзу.

Проект Закону **не суперечить** міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу.

Голова Комітету

І.О. КЛИМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ

ВИСНОВОК

**щодо проєкту Закону України «Про публічні закупівлі»
(реєстр. № 11520 від 23.08.2024, Кабінет Міністрів України)^{1,2}
(друге читання)**

1. Загальна характеристика законопроєкту

Метою законопроєкту, згідно з пояснювальною запискою, є забезпечення проведення ефективних публічних закупівель в прозорий та конкурентний спосіб, у тому числі для забезпечення потреб відновлення України внаслідок повномасштабної війни, а також з метою виконання міжнародно-правових зобов'язань України в сфері публічних закупівель.

2. Належність законопроєкту за предметом правового регулювання до міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції та сфери дії права Європейського Союзу

Предмет правового регулювання законопроєкту охоплюється положеннями Глави 8 «Державні закупівлі» Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).

Правовідносини, які є предметом правового регулювання законопроєкту, в Європейському Союзі регулюються:

Директивою 2014/24/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про державні закупівлі та скасування Директиви 2004/18/ЄС (Official Journal L 94, 28.03.2014, р. 65–242) (далі – Директива 2014/24/ЄС);

Директивою 2014/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про здійснення суб'єктами закупівель у водній, енергетичній, транспортній галузях та в галузі поштових послуг і про скасування Директиви 2004/17/ЄС (Official Journal L 94, 28.3.2014, р. 243–374) (далі – Директива 2014/25/ЄС).

3. Відповідність законопроєкту міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву ЄС

За результатами правового аналізу проєкту Закону щодо його відповідності *acquis* ЄС та Угоді про асоціацію слід зазначити таке.

¹ Законопроєкт спрямований на адаптацію законодавства України до положень права Європейського Союзу (*acquis* ЄС) в частині виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

² Комітет розглянув проєкт Закону на своєму засіданні 07 квітня 2026 року (протокол № 256)

Проектом Закону пропонується визначити правові та економічні засади здійснення закупівель товарів, робіт і послуг, а також проведення конкурсів проєктів для забезпечення потреб держави та територіальних громад шляхом врегулювання таких питань:

1) основні терміни у сфері публічних закупівель, замовники/замовники конкурсів проєктів, сфера застосування Закону, процедура планування закупівель та інші передумови здійснення закупівель, принципи здійснення закупівель та недискримінація суб'єктів господарювання та міжнародні зобов'язання України у сфері закупівель – розділ I;

2) державне регулювання, контроль у сфері закупівель та громадський контроль, порядок здійснення моніторингу та повноваження Уповноваженого органу – розділ II;

3) умови та правила проведення конкурсу проєктів, оприлюднення інформації про конкурс проєктів, журі конкурсу проєктів – розділ III;

4) оприлюднення інформації про закупівлю, організація закупівельної діяльності замовника, електронна система закупівель, способи та умови здійснення закупівель, спільні закупівлі, зарезервовані контракти, рамкова угода, кваліфікаційні критерії, підстави для відмови в участі у закупівлі, орган оскарження та порядок оскарження закупівель, звіт про результати проведення закупівлі з використанням електронної системи закупівель, тендерна документація, технічні специфікації, маркування, сертифікати, протоколи випробувань та інші засоби підтвердження відповідності, варіант, надання роз'яснень щодо тендерної документації та внесення змін до неї та/або оголошення про проведення конкурентної процедури закупівлі/кваліфікаційного відбору кандидатів до динамічної системи закупівель, забезпечення тендерної пропозиції/варіанта, порядок подання тендерних пропозицій, забезпечення виконання публічного договору, розкриття тендерних пропозицій, розгляд та оцінка тендерних пропозицій, електронний аукціон, відхилення тендерних пропозицій/варіантів, відміна конкурентної процедури закупівлі, рішення про намір укласти публічний договір – розділ IV;

5) умови застосування відкритих торгів, інформування про проведення відкритих торгів – розділ V;

6) умови застосування та порядок проведення конкурентної процедури з переговорами – розділ VI;

7) умови застосування процедури та проведення конкурентного діалогу – розділ VII;

8) умови застосування процедури торгів з обмеженою участю, оголошення про проведення торгів з обмеженою участю, кваліфікаційний відбір суб'єктів господарювання до процедури торгів з обмеженою участю, другий етап торгів з обмеженою участю – розділ VIII;

9) умови застосування, проведення процедури інноваційного партнерства, кваліфікаційний відбір кандидатів до такої процедури та організація наступного її етапу – розділ IX;

10) умови застосування переговорної процедури без попередньої публікації – розділ X;

11) динамічні системи закупівель (загальні умови проведення, перший та другий етапи) – розділ XI;

12) основні вимоги до договору про закупівлю та внесення змін до нього, звіт про виконання публічного договору, нікчемність публічного договору. Умови дострокового розірвання публічного договору – розділ XII;

13) відповідальність за порушення вимог Закону – розділ XIII.

Відповідно до статті 148 Угоди про асоціацію Сторони визнають внесок прозорого, недискримінаційного, конкурентного і відкритого тендерного процесу у сталий економічний розвиток і встановлюють у якості своєї мети ефективно, взаємне і поступове відкриття відповідних ринків закупівель.

Статтею 153 Угоди про асоціацію передбачено, що Україна забезпечує поступове приведення існуючого та майбутнього законодавства у сфері державних закупівель у відповідність до *acquis* ЄС у сфері державних закупівель.

У Додатку XXI до Глави 8 Угоди про асоціацію зазначено, що адаптація законодавства України спрямована на забезпечення відповідності положенням Директиви 2004/18/ЄС³ Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 року про координацію процедур здійснення публічних закупівель товарів, робіт та послуг та Директиви 2004/17/ЄС⁴ Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 року про координацію процедур публічних закупівель установами, що діють у водному, енергетичному, транспортному та поштовому секторах.

З метою повного та всебічного аналізу відповідності міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції доопрацьований текст проєкту Закону було надіслано до Європейської Комісії.

За результатами опрацювання *Європейська Комісія* у своїй відповіді⁵ (від 28 листопада 2025 року) відзначила, що **поточний проєкт є прийнятним для прийняття** і передбачає низку позитивних змін у системі публічних закупівель, але підкреслила, що *закон потребуватиме внесення змін до третього кварталу 2027 року*, щоб повністю відповідати вимогам щодо реформи публічних закупівель, узгодженим в рамках Ukraine Facility.

Європейська Комісія висловила наступні ключові (але не виключні) зауваження:

1) визначення терміна «замовник» усе ще потребує доопрацювання, зокрема шляхом доповнення критерієм «управління або нагляд», який є необхідним для «органів, ідентифікації що перебувають під контролем публічного права»;

³ замінена Директивою 2014/24/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про державні закупівлі та скасування Директиви 2004/18/ЄС

⁴ замінена Директивою 2014/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про здійснення суб'єктами закупівель у водній, енергетичній, транспортній галузях та в галузі поштових послуг і про скасування Директиви 2004/17/ЄС

⁵ Комітет поінформовано листом Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції (від 02.12.2025 № 30238/0/2-25)

2) положення щодо електронних торгів залишаються неповними, оскільки повна попередня оцінка тендерних пропозицій має здійснюватися до проведення торгів;

3) відсутні окремі елементи критеріїв оцінки та визначення переможця процедури закупівлі, передбачені Директивою 2014/24/ЄС;

4) поняття контрактів укладення між інституціями публічних контрактів між публічними інституціями (публічно-публічне співробітництво) ще не повністю відображене, у проєкті Закону й досі належним чином не врегульовано умови укладення договорів між такими інституціями;

5) сфера застосування залишається надто закону звуженою: закупівлі у сфері оборони та безпеки містять занадто багато винятків із застосування закону. Варіанти застосування переговорної процедури без оприлюднення оголошення про закупівлю передбачені ширше, ніж це допускається Директивою 2014/24/ЄС. Проєкт Закону й надалі виключає з регулювання договори, що субсидуються замовниками понад визначений поріг, неприпустимим що відповідно є до Директиви, оскільки субсидовані договори мають підпадати під правила здійснення закупівель;

6) підстави для відмови учасникам у участі в процедурі закупівлі мають бути приведені у відповідність до Директиви 2014/24/ЄС, зокрема передбачати: серйозні порушення; конфлікт інтересів; подання недостовірної або такої, що вводить в оману, інформації; істотні недоліки у виконанні попередніх договорів; а також поширення цих підстав на членів адміністративних, управлінських чи наглядових органів юридичної особи та осіб, які мають повноваження представляти, приймати рішення або здійснювати контроль;

7) конкурентну процедуру з переговорами слід дозволяти виключно у випадках подання нерегулярних або неприйнятних тендерних пропозицій, відповідно до положень Директиви 2014/24/ЄС;

8) у частині боротьби з корупцією, необхідно запровадити запобіжники для недопущення довільного застосування нецінових критеріїв, зокрема шляхом встановлення чіткої методики визначення вартості та мінімальної частки цінового критерію; підстави для відмови суб'єктам господарювання мають бути узгоджені з положеннями Кримінального кодексу України щодо додаткових (немайнових) заходів кримінально-правового характеру; остаточні ціни на матеріали за будівельними контрактами також мають оприлюднюватися в акті приймання передачі робіт; мінімальне визначення конфлікту інтересів може бути додатково розширене відповідно до найкращих практик ЄС;

9) з метою запобігання викликам під час імплементації, текст повинен містити більш чіткі визначення термінів та детальніше регулювання положень, які були перекладені дослівно з Директиви 2014/24/ЄС;

10) запропоновано внести зміни до статті 6 (Міжнародні зобов'язання України у сфері закупівель) чинного закону, щоб дозволити використання правил закупівель фінансових інституцій з розвитку (DFIs)/агентств держав-членів ЄС під час реалізації грантів з компонентом змішаного фінансування в межах інструменту Ukraine Facility;

11) важливо прийняти законодавство, яке надає підтримку Державній аудиторській службі для забезпечення ефективного захисту державних фінансових інтересів шляхом проведення аудитів відповідно до міжнародних стандартів аудиту та моніторингу закупівель.

4. Висновок Комітету з питань інтеграції України до Європейського Союзу

Проект Закону **частково відповідає** міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу, водночас за попередньою оцінкою Європейської комісії проект Закону **є прийнятним для прийняття** з подальшим внесенням змін до Закону України **у термін до третього кварталу 2027 року**.

З метою напрацювання єдиного підходу до формування пропозицій щодо внесення змін та проведення консультацій – необхідним є надсилання до Європейської Комісії прийнятого тексту Закону України.

Голова Комітету

РАДА

І. КЛИМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ

